

ΑΡΓΟΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ Θ. Α. ΚΑΛΟΓΕΡΙΚΟΣ
Γ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΑΠΟΚΟΜΜΑΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΤΑΚΗΣ Μ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
9 ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ (ΣΤΟΑ ΠΑΠΠΟΥ)

ΤΗΛΕΦ. 23-616

Απόκομμα ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ

Χρονολογία

24. MAR. 1934

μοῦς καὶ τὰ χωρία

ος, οἵτινες καὶ ἔσπευ-
που, μὲ σκοπὸν νὰ
τοὺς ἀπεργούσ. Ὁ-
δοὶ τοὺς ἐπλησίασαν,
ντικείμενον ἐπιθέσεως
τῶν ἀπεργῶν, οἵτινες
τοὺς κτυποῦν ἀγρίως
ἄτων καὶ ἄλλων ἀντι-

καταστάσεως ταύτης
οἱ ἀστυφύλακες, ἐξή-
εις τὴν 3ην σελίδα)

κῶς ἀπάνθρωπος ἢ ἀπόφασις
αὕτη τοῦ ὑπουργείου, τὸ ὁποῖον
νομίζει ὅτι μὲ τὴν χορήγησιν
ἡμίσεος μερίσματος, δηλαδὴ
ὀλίγων δεκαδράχμων, θὰ μπο-
ρέσουν τὰ σκέλεθρα τῶν ἀπο-
στράτων ν' ἀγοράσουν ἓνα ψω-
μι παραπάνω τὸ Πάσχα.

—*—

Ν Δ' ΑΒΑΘΜΙΣΤΕΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ

Αὐτὸ ποὺ συμβαίνει μὲ τὴν ὑ-
πόθεσιν τῆς διαβαθμίσεως τῶν
δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἶνε πρα-
γματικὸν σκάνδαλον, τὸ ὁποῖον δὲν
δύναται νὰ συνεχίζεται ἀτιμωρητί

ΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ ΜΑΣ

Ἡ Πάπισσα Ἰωάννα

Μία νέα πού ἔγινε ...Πάπας!

ΤΟ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΕΜΜ. ΡΟΪΔΗ

ΔΙΑ ΤΟ ΟΠΟΙΟΝ ΑΦΩΡΙΣΘΗ Ο ΣΥΓΓ. ΑΦΕΥΣ ΤΟΥ

14^{ον}

Ὅλοι ὀσοι περιτριγύριζαν τὸν
Πάπα Λέοντα, ἀνώτεροι καὶ κα-
τώτεροι αὐλικοί, ἔλεγαν ἐναντίον
τοῦ νέου εὐνοουμένου του ὅσα
ἐπιθύριζαν καὶ οἱ σωματοφύλα-
κες τῆς «σεμνῆς» Αἰκατερίνης,
κάθε φορὰ πού «νέος ὑποψήφιος»
κτυποῦσε τὴν θύρα τῆς κρεββα-
τοκάμαράς της. Ἀλλὰ οἱ τρό-
ποι τοῦ «πάτερ Ἰωάννου» ἦσαν
τόσο εὐγενικοί, ὥστε σὲ λίγον και-
ρὸ τοὺς κατέκτησεν ὅλους. Κι'
ὅταν ἤθελαν νὰ ζητήσουν κάτι
ἀπὸ τὸν Ἅγιον πατέρα, αὐτὸν
παρακαλοῦσαν νὰ μεσολαβήσῃ.
Ἡ Ἰωάννα, ἡ ὁποία δὲν ἦταν
ὑποχρεωμένη «οὔτε ἀνεψιῶν, οὔ-
τε παλλακίδων τὴν ἀπληστία νὰ
χορτάσῃ», ἔτρεχε μὲ προθυμία
νὰ ὑποβάλῃ στὸν Πάπα τὰς αἰ-

τήσεις τῶν φίλων της. Ἔτσι,
πρὶν νὰ περάσῃ πολὺς χρόνος
ὁ «μυστικὸς γραμματεὺς» ἔγινε
κομματάρχης πού τὸν περικύ-
κλωναν καθημερινῶς σμήνος ἀ-
πὸ θεοσιῆρες.

Ἐνῶ ὁμως γιὰ ὅλους τοὺς φί-
λους της ἐφρόντιζεν ἡ Ἰωάννα,
γιὰ τὸν ἑαυτὸ της δὲν εἶχε νὰ
ζητήσῃ τίποτε, ἢ καλύτερα ἐκεῖ-
νο πού ἤθελε μόνον ἀπὸ τὴν Πα-
ναγία τολμοῦσε νὰ ζητήσῃ. Καὶ
παρακαλοῦσε τὴν «ἐλεήμονα παν-
τάνασσαν νὰ βραβεύσῃ ὅσον τά-
χιστα τὰς ἀρετὰς τοῦ ἁγίου
Πάπα Λέοντος, μεταθέτουσα αὐ-
τὸν εἰς καλλιτέραν ζωὴν».

Αὐτὸ ποὺ ζητοῦσεν ἡ Ἰωάννα
ἀπὸ τὴν Θεοτόκο δὲν ἦταν διό-
λου παρὰ ξένο. Ὁ Ροῖδης ὑπο-

στηρίζει ὅτι στὴ Ρώμῃ τόσο με-
γάλην οἰκειότητα ἔχουν οἱ πι-
στοὶ πρὸς τὴν Παναγία, ὥστε «οὐ
μόνον πλοῦτη, ἵππους, θέσεις καὶ
τιμὰς ζητοῦσι παρ' αὐτῆς, ἀλλὰ
καὶ τὸν θάνατον ἐχθροῦ, πλου-
σίου συγγενοῦς, ἀντεραστοῦ ἢ
ἄλλου τοιοῦτου ὀχληροῦ πλά-
σματος, καὶ ἄλλα ἀκόμη πρά-
γματα, τὰ ὁποῖα καὶ παρὰ προα-
γωγοῦ ζητοῦν τις ἤθελεν ἐρυθριά-
σει. Οἱ δολοφόνοι ἀναθέτουσι
τὴν μάχαιραν ἐπὶ τῶν βωμῶν της
πρὶν ἢ βυθίσωσιν αὐτὴν εἰς τοῦ
θύματος τὰ σπλάχνα, αἱ ἐταῖραι
πρὸ τῶν εἰκόνων της ἀναρτῶσι
γυμνούμεναι τὴν ζωὴν των καὶ
οἱ μέθυσοι εἰς τὴν ὑγείαν της κε-
νοῦσι φιάλας καὶ σταμνία».

Ἡ Ἰωάννα, λοιπόν, ἀκολου-
θοῦσε τὰ ἔθιμα τοῦ τόπου ζη-
τώντας ἀπὸ τὴν Παναγία νὰ ἐκ-
πληρώσῃ τίς φιλόδοξες ἐπιθυ-
μίες της. Γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ
σκοποῦ της δὲν ἐδίσταζε νὰ κάνῃ
καὶ μάγια. «Ἀποσυρομένη εἰς τὰ
ἐρείπια ἀρχαίου ναοῦ ἐπεκαλεῖτο
τὰ πνεύματα τῆς ἀβύσσου, βυ-
θίζουσα ὀξεῖαν βελόνην εἰς τὰ
στήθη κηρίνης εἰκόνης τοῦ Λέον-
τος, ἐνῶ ἐκάπνιζον ἐπὶ τῶν τρι-
πόδων χόρτα φαρμακερὰ καὶ ἔ-
μενεν ἀκίνητος ἢ σελήνη, ἥτις
ὑπῆκουε τότε εἰς τὰς ἐπικλήσεις
τῶν μάγων μεθ' ὧν ὁ ἥλιος ἐ-